

ת"פ (חיפה) 59403-08-22 - מדינת ישראל נ' בזלת נחושת בע"מ 2. בזלת פארמה בע"מ 3. מאיר אריאל

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 59403-08-22

10 דצמבר 2024

לפני: כב' השופטת אילת שומרוני-ברנשטיין

המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ: עו"ד אבי פינרסקי

-

הנאשמים: 1. בזלת נחושת בע"מ 2. בזלת פארמה בע"מ 3. מאיר אריאל ע"י
ב"כ: עו"ד טל הדר

החלטה

לפני בקשת הנאשמים מיום 6.6.2024 במסגרתה הם העלו טענות מקדמיות לפי סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשנ"ב-1982 (חסד"פ). במסגרת הבקשה מבוקש להורות על מחיקת כתב האישום ו/או ביטולו בין היתר בגין אי עמידה בתנאי הסף להגשתו, פגם או פסול בכתב האישום, הגנה מן הצדק ואכיפה בדרנית.

כתב האישום:

כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות על חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958.

עפ"י כתב האישום הנאשמת 1 - היא חברה פרטית העוסקת בייצור מוצרי קנאביס, הנאשמת 2- היא חברה פרטית העוסקת בשיווק מוצרי קנאביס והנאשם 3- אשר שימש במועדים הרלבנטיים כבעלים ומנהל פעיל בנאשמות 1-2.

עפ"י הנטען בכתב האישום, בתקופה שבין 3.2019-12.2019 בנוגע לנאשמת 1 ובין 2.2019-10.2018 בנוגע לנאשמת 2, ניכו הנאשמות סכומים משכר העבודה של עובדיהן ולא העבירו אותם ליעדם. הוראות החוק על פיהן הואשמו הנאשמים הן: הנאשמות 1-2 - העברת ניכויים באיחור

עמוד 1

לחברת הביטוח לה יועדו בנסיבות מחמירות, עבירה על הוראות סעיפים 25א(א) ו- 25ב(ג) יחד עם 25ב(1)(ד)(2) ו- 25ב(1)(ה) לחוק הגנת השכר (הנאשמת 1- 149 עבירות והנאשמת 2- 78 עבירות). הנאשם 3- הפרת חוקת פיקוח- עבירה על הוראות סעיפים 25א(א), 25ב(ג) יחד עם 25ב(1)(ד)(2) + 25ב(1)(ה) ו- 26 לחוק הגנת השכר (227 עבירות).

הרקע לבקשה עפ"י כתבי הטענות והראיות לכאורה שהוצגו עד כה:

1. ביום 7.1.2020 פתחה המאשימה בחקירה בעניינם של הנאשמים[1] וזאת בעקבות ידיעה מודיעינית מיום [2] 22.12.2019 ולפיה "עלה חשד לניכוי ואי העברה של כספי הפנסיה לעובדים".
2. ביום 23.1.2020 ערכה המאשימה ביקורת אצל הנאשמים כאשר ביום 27.1.2020 נערך דו"ח פעולה לגבי הביקורת הנ"ל[3]. מהדו"ח עולה, כי הביקורת בוצעה על ידי מפקחות מטעם המאשימה ובמסגרתה נגבתה עדותה של חשבת השכר של החברה, כאשר גם הנתבע 3 נכח בביקורת. במסגרת הביקורת נמסרה למאשימה רשימה של עובדי הנאשמת 1 לחודשים אוקטובר 2018 עד פברואר 2019 כאשר בהמשך המציאה לה הנאשמת גם את תלושי השכר של אותם עובדים[4].
3. החקירה הראשונה באזהרה בתיק הייתה בחודש [5] 12.2021.
4. ביום 4.5.2022 תיק החקירה התקבל בלשכה המשפטית של המאשימה[6].
5. ביום 29.8.2022, בחלוף כשנתיים וארבעה חודשים מתחילת החקירה וכשלושה חודשים מקבלת תיק החקירה בלשכה המשפטית- הגישה המאשימה לבית הדין את כתב אישום כנגד הנאשמים.
6. נציין, כי אין מחלוקת שהחקירה בעניינם של הנאשמים התארכה מעבר למקובל, לגרסת המאשימה בשל כך שדובר בתקופת הקורונה[7]. המאשימה צרפה אישור שניתן לה מהגורם המוסמך אצלה לגרסתה, להחרגת משך החקירה בעניינם של הנאשמים בתיק שלפנינו[8]. עיון באישור שהוצג מעלה כי הסיבה להימשכות החקירה היא עיכובים שנוצרו בטיפול של המאשימה בתיקים פליליים בשל מדיניות של המשרד לטפל בנושאים אחרים בתקופת הקורונה, כגון חל"תים. סיבה נוספת היא תיעדוף של תיקים שמועד ההתיישנות בהם קרוב.
7. למען התמונה השלמה יצוין, כי במועד החקירה וגם כיום לא קיים אצל המאשימה נוהל לעניין משך זמן הטיפול בחקירות בתיקים פליליים, כאשר לגרסת המאשימה נוהל כזה נמצא בשלבי הסופיים והוא בשלבי אישור[9].

דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית:

8. בהתאם להלכה הפסוקה, בית הדין לא יחליף את שיקול הדעת של הרשות המנהלית בשיקול דעתו, הדבר נכון ביתר שאת מקום שעסקין בהחלטות רשויות התביעה הנוגעות למדיניות ההעמדה לדין[10]. מכאן שבית הדין לא יורה על ביטול כתב האישום בשלב המקדמי של ההליך כדבר שבשגרה אלא רק במקרים חריגים ביותר, כאשר ככל שנפלו פגמים בהתנהלות רשויות התביעה, ניתן להתחשב בפגמים אלו בשלבים מאוחרים יותר, לרבות בשלב גזירות העונש[11]. כן יצוין, כי המאשימה נהנית מחזקת התקינות המנהלית לפיה היא מוחזקת כמי שפעלה כדין בהגישה את כתב האישום וזאת כל עוד לא הוכח אחרת כאשר על הטוען אחרת מוטל הנטל לנסות ולסתור את החזקה[12].

9. דוקטרינת ההגנה מן הצדק, הקבועה בסעיף 149(10) לחסד"פ, מכירה בסמכות בית המשפט לבטל כתב אישום שהגשתו או בירורו עומדים בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית ותחול כאשר קיומו של ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות. הגנה זו חלה גם במקרים שבהם ההפליה היא פרי מעשה, מחדל ורשלנות, או טעות בשיקול הדעת מצד הרשות, ולא דווקא כאשר יש כוונת זדון מצדה, בכלל זה הגשת כתב האישום תוך שיהוי[13]. תכליתה של הגנה מן הצדק היא עשיית צדק עם הנאשם ולא הפעלת ביקורת על רשויות האכיפה כאשר במסגרת הכרעה אם המקרה הקונקרטי מצדיק את החלטה יש לערוך איזון ראוי בין מכלול הערכים. עם זאת- לא כל מעשה נפסד שעשו הרשויות החוקרת או המאשימה יצדיק את המסקנה שדין האישום להתבטל מטעמי הגנה מן הצדק, כאשר ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק הוא מהלך קיצוני וחריג ביותר[14].

10. שאלת החלטה של הגנה מן הצדק על מקרה נתון טעונה בחינה בת שלושה שלבים: בשלב הראשון על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמתו או חפותו. בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות תוך איזון בין האינטרסים השונים הכרוכים בקיומו של ההליך הפלילי והתחשבות בנסיבותיו הקונקרטיות של ההליך שבפניו. בשלב השלישי, מששוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מביטולו של כתב-האישום[15].

מן הכלל אל הפרט

ליקויים בשלב החקירה- התמשכות יתר של הליכי החקירה:

11. לטענת הנאשמים- בהתאם לתיקון 87 לחוק סדר הדין הפלילי, סעיף 57א(א) לחוק קובע, כי לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות שבנהלים וההנחיות, אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה. תיקון 87 לחוק נכנס לתוקפו ביום 10.10.2019 ואולם מאז ועד היום טרם נקבעו במאשימה נהלים רלוונטיים לעניין משכי החקירה בתיקים, כאשר עניין זה פוגע בזכויות הנאשמים; על כן, בהעדר נוהל כזה אצל המאשימה יש לבחון את עניינם של הנאשמים לפי נוהל

אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל מספר 03.300.166 בתוקף מפברואר [16] 2014 לפיו יש לסיים את החקירה בעבירות מסוג עוון לא יאחר משנה מיום החשדות במשטרה; במקרה של הנאשמים החשדות כנגדם עלו כבר במועד הידיעה המודיעינית בדצמבר 2019 או לכל הפחות במועד הביקורת בינואר 2020 ומכאן הרי שככל והם היו נחשדים במשטרה היה על המשטרה לסיים את החקירה בעניינם עד ינואר 2021; ואולם החקירה בעניינם הסתיימה במאי 2022 כאשר המאשימה לא הציגה אישור של היועץ המשפטי לממשלה לחריגה זו, כפי שמחייב סעיף 57א(א) לחסד"פ; משבר הקורונה לא יכול לרפא מחדל זה שכן אין הוראה בדין מכוחה ניתן להאריך תקופות שבחוק בשל תקופת פנדמיה; דין חריגה מתקופות הנובעות מסעיף 57א לחוק הוא ביטול של כתב האישום, מפנה לפסיקה ולמאמר. הנאשמים הסירו את המחדל נשוא כתב האישום לפני מועד תחילת החקירה ו/או בסמוך לה ולמרות זאת המאשימה בחרה לנהל חקירה בררנית, מתנכלת, מגמתית, חריגה ואשר סותרת כל תקינות ציבורית.

12. לטענת המאשימה- העבירות נשוא כתב האישום הן מהחמורות שבמשפט העבודה שנעברו בשיטתיות, תחכום, מתוך החלטה מודעת ותוך הצגת מצג שווא; אמנם חלק מהכספים הועברו לעובדים ואולם זה היה רק לאחר היוודע לנאשמים על החקירה כשכבר ידעו כי נתפסו; החקירה נערכה במקצועיות כאשר כתב האישום הוגש מתוך שיקול דעת ובהתאם להוראות הדין; טענת הנאשמים, כי ההליך הפלילי יביא לפגיעה בהם ובעסקם אין בה כדי להביא לביטול ההליך שכן כל הליך פלילי יכול לפגוע בנאשמים; החקירה בעניינם של הנאשמים אמנם התארכה נוכח מגפת הקורונה אך כל זאת נעשה בהיתר שהתקבל על ידי הגורם המוסמך במאשימה, כאשר במסגרת מתן ההיתר נשקלו גם חומרת העבירות והעובדה, כי במהלך החקירה ואף לאחר הגשת כתב האישום הגיעו תלונות נוספות על הפרת חוקי העבודה והתנהלות הנאשמים כלפי עובדים רבים; בהעדר נוהל אצל המאשימה בדבר משך זמן הטיפול יש להחיל עליה את כללי ההתיישנות הכלליים; במקרה שלפנינו - התיק לא התיישן כאשר כתב האישום הוגש בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה המחייב את התביעה למשך הזמן לטיפול בתיקים; הנוהל המשטרתי אליו מפנים הנאשמים אינו חל על המאשימה ובכל מקרה קיים נוהל משטרתי מאוחר יותר [17] לפיו בעבירות מסוג עוון יש לסיים את החקירה כנגד החשוד בהקדם ולא יאחר מתום שנתיים מיום חקירתו הראשונה באזהרה; במקרה שלפנינו- החקירה הראשונה באזהרה היא מ- 12.2021 והתיק הועבר לתביעה ב- 5.2022 ומכאן שגם אם הנוהל חל על המאשימה, אין חריגה במשך זמן הטיפול באכיפה.

דין והכרעה:

13. סעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, קובע: **"משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה."**

14. במקרה שלפנינו אין מחלוקת על כך שלמשיבה אין נוהל מסודר לעניין משך זמן החקירות בתיקים פליליים כאשר מקובלת עלי טענת הנאשמים לפיה בשים לב לכך שתיקון 87 לחוק נכנס

לתוקפו באוקטובר 2019, מן הראוי שנוהל לעניין משכי חקירת חשודים על ידי המאשימה, היה מוסדר זה מכבר. העובדה כי טרם הוסדר במשיבה נוהל כזה עלול לפגוע בזכויות נחקרים. בנסיבות אלה מקובלת עלי גם טענת הנאשמים לפיה בהעדר נוהל כאמור יש מקום לבחון את טענותיהם בהתבסס על נוהל אח"מ במשטרה לעניין "הגבלת משך חקירה נגד חשוד".

15. עם זאת, הנאשמים מבססים את טענותיהם לעניין השיהוי בהגשת כתב האישום על נוהל משטרי משנת 2014 וזאת כאשר המאשימה הפנתה לנוהל משטרי מאוחר יותר באותו עניין ולפיו **"בעבירה מסוג עוון- יש לסיים את החקירה בעניין החשוד ולא יאוחר מתום שנתיים מיום חקירתו הראשונה באזהרה"**. בענייננו, תיק החקירה הועבר למחלקה המשפטית במאי 2022, בטרם חלפו שנתיים ממועד החקירה הראשונה באזהרה בתיק (דצמבר 2021) ומכאן שהמאשימה עמדה בנוהל זה בכל הנוגע למשך החקירה בעניינם של הנאשמים.

16. בהתייחס לטענת הנאשמים, כי הנוהל המאוחר אינו חל עליהם מאחר והוא נכנס לתוקף ביולי 2020 כאשר והחקירה בעניינם החלה בתחילת [18]2020, יצוין כי סעיף ו' לאותו נוהל קובע, כי הוא חל על כל התיקים אשר טרם הוגש בהם כתב אישום במועד כניסתו לתוקף (יולי 2020). בענייננו כתב האישום הוגש באוגוסט 2022 ולכן הנוהל הרלבנטי הוא הנוהל המאוחר.

כמו כן הטענה, כי המאשימה מנועה מלהישען על נוהל זה מאחר ובזמן אמת היא לא פעלה על פיו [19] לא ברורה בנסיבות בהן הנאשמים טוענים, כי יש להחיל על המאשימה את הנוהל, בגרסתו הקודמת, כאשר גם בהתייחס לנוהל זה הרי שהמאשימה לא פעלה על פיו.

17. מבלי לגרוע מהאמור לעיל גם אם היינו קובעים, כי הנוהל המאוחר אינו חל על המאשימה ויש שהיו בהגשת כתב האישום בהתאם לנוהל המוקדם, ספק אם בנסיבות תיק זה היה מקום לבטל את כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק. בית הדין מודע לכך שקיימים מקרים בפסיקה בהם בתי הדין ביטלו כתבי אישום בשל שיהוי בהגשתם, למשל כאשר דובר על כתב אישום אשר הוגש בחלוף כשש וחצי שנים ממועד העבירה ובחלוף קרוב לחמש שנים ממועד ביצוע פעולת החקירה האחרונה [20]. ואולם בענייננו מדובר בפרק זמן של שנתיים וארבעה חודשים מפתחת החקירה ועד להגשת כתב האישום, כאשר למאשימה ניתן אישור להימשכות החקירה בשל אילוצי הקורונה. בנסיבות אלו, לא השתכנעתי שהמקרה שלפנינו הוא קיצוני וחריג באופן כזה שיצדיק את ביטול כתב האישום בשל שיהוי בהגשתו.

18. באשר לפסיקה עליה מסתמכים הנאשמים - ראשית יצוין, כי לא מדובר בהלכות המחייבות את בית הדין. מכל מקום אינני סבורה שיש להקיש מפסיקה זו למקרה שלפנינו. כך למשל, בעניין גוליאן [21] ובעניין דואונל [22] דובר על חריגה מהנחיות היועץ המשפטי לממשלה לעניין מניין התקופה ממועד קליטת התיק ביחידת התביעה ועד למועד קבלת ההחלטה הכספית בדבר העמדה לדין וזאת בשונה מענייננו, שכן כפי שקבענו, לא הייתה חריגה מהנהלים הרלוונטיים, כפי שפורטו לעיל. בעניין פיצה זוית [23] בית המשפט אמנם קבע, כי בהעדר נוהל אצל גורמי החקירה של רשויות המע"מ לעניין משכי החקירה, יש להחיל עליהם את הנוהל המשטרי לפיו בעבירות מסוג עוון יש לסיים את חקירה תוך שנתיים מיום החקירה הראשונה באזהרה, ואולם כאמור בענייננו המאשימה עמדה בנוהל זה.

19. מכל המפורט לעיל נדחית הבקשה לביטול כתב האישום בשל שיהוי בהגשתו.

אכיפה אלטרנטיבית- ניתוב התיק להליך של עיצום כספי.

20. לטענת הנאשמים- הנחייה מספר 1.003 של היועץ המשפטי לממשלה שעניינה משך הזמן בהליכי אכיפה חלופית (עיצומים כספיים) מדגישה את החשיבות בהליכים מהירים ויעילים כאשר בהתאם להנחיה מסגרת הזמן לקבל החלטה סופית בסיום ההליך הוא תוך שנה וחצי או שנתיים לכל היותר; במקרה שלפנינו- העובדה שלגורם החקירה במאשימה נדרש פרק זמן של שנתיים וארבעה חודשים עד להעברת התיק לגורם התביעה שמטה למעשה את הבסיס המאפשר את ניתובו של התיק להליכי אכיפה אלטרנטיבית בדרך של עיצומים כספיים, ובכך פגעה בנאשמים; עצם הגשת כתב האישום הפלילי, חלף ניתוב התיק לפסים של חקירה אלטרנטיבית עומד בסתירה מהותית לעקרונות הצדק וההגינות ומחייב את ביטול כתב האישום; מאחר וניתן היה לנתב את עניינם של הנאשמים להליך אכיפה אלטרנטיבית היה על המאשימה להציג לנאשמים את הנימוקים בגינם הוגש כתב האישום הפלילי כאשר הימנעותה מלעשות כן מהווה פגם מהותי בגינו יש לבטל את כתב האישום.

21. לטענת המאשימה- עניינם של הנאשמים עומד בנוהל משרד התמ"ת בדבר הפניית תיקים להליכים פליליים מיום 20.11.2012 המבכר אכיפה פלילית על רקע היקף וחומרת העבירות; במקרה של הנאשמים בין השיקולים השונים שהובילו להגשת כתב האישום הפלילי, היו היקף וחומרת העבירות שנעברו באופן רוחבי ובשיטתיות כאשר עניין זה, שהיווה את העילה לניתוב התיק להליך הפלילי, זעק לשמייים כבר מראשית המידע המודיעיני שהתקבל ובהמשך אף התברר ככפול ומכופל; גם סטייה מההנחיות אין משמעותה ביטול כתב האישום מאחר ושיקול הדעת שמור לתביעה והפרוגטיבה שלה היא רחבה; באשר לטענה בדבר הנימוקים לפיהם הוגש כתב האישום הפלילי, משנבחר המסלול הפלילי בהתאם לנוהל התמ"ת, התביעה אינה מוסמכת להטיל עיצום כספי, שכן זה לא חלק מהסנקציות במסלול הפלילי; לכן אין חלופות של סנקציות אחרות להגשת כתב אישום ובנסיבות אלו אין צורך בנימוקים שירשמו שיש להעבירם לנאשמים.

דיון והכרעה:

22. ראשית יצוין כי לא עלה בידי הנאשמים לסתור את חזקת התקינות המנהלי ממנה נהנית המאשימה, לעניין שיקול הדעת בהגשת כתבי אישום פליליים.

23. מכל מקום, נוהל משרד התמ"ת בדבר הפניית תיקים להליכים פליליים אליו הפנתה המאשימה מעלה שאחד מהשיקולים להפניית תיק להליך פלילי הוא כאשר קיימת חומרה יתרה בנסיבות ביצוע העבירה שבאה לידי ביטוי ב- "שיטתיות".

24. בענייננו, כתב האישום מייחס לנאשמים עבירות לכאורה המצויות בדרגת חומרה גבוהה בגין

העברת ניכויים באיחור לחברת הביטוח כאשר לנאשמים יוחסו עבירות רבות וכאשר המאשימה טוענת, כי הן בוצעו על ידי הנאשמים בשיטתיות.

25. בנסיבות אלה לא השתכנעתי שההחלטה לנקוט במסלול הפלילי כנגד הנאשמים במקום בהליך של עיצום כספי פוגעת באופן חריף בתחושת הצדק וההגנות. המאשימה מייחסת חומרה ושיטתיות לעבירות נשוא כתב האישום ועל כן, בשלב מקדמי זה ומבלי להביע דעה לגופו של עניין לא מצאתי שמדובר בשיקול שאינו סביר ו/או בניגוד לכללי הצדק והגנות באופן שמצדיק לחרוג מהכלל לפיו בית הדין לא ייטה להתערב בשיקול דעתה של התביעה לעניין הגשת כתבי אישום.

26. בהתייחס לטענה לפיה היה על המאשימה להציג לנאשמים את הנימוקים בגינם הוגש כתב האישום, הרי שלא נסתרה גרסת המאשימה לפיה משנבחר האפיק הפלילי בהתאם לנוהל הניתוב, המאשימה אינה מוסמכת להטיל עיצום כספי שכן זה לא חלק מהסנקציות במסגרת ההליך הפלילי כאשר בנסיבות אלו אין גם צורך בנימוקים שיש להעבירם לנאשמים.

27. לאור כל המפורט לעיל, דין טענות הנאשמים בעניין זה להידחות.

טענות נוספות:

28. לטענת הנאשמים- המאשימה אינה מחזיקה או נמנעת מלפרסם ברבים נהלים מפורטים וברורים לגבי אופן הפעלת שיקול הדעת של גורמי החקירה ובאופן כזה שנחקרים אינם יכולים להתחקות אחר שיקול דעת של חוקרי המאשימה; כן, לא ניתן למצוא הנחייה מסודרת אצל המאשימה לגבי האופן בו מבוצעות החקירות לרבות באשר למספר העובדים אשר ייבדקו על ידי החוקר ומה משך הבדיקה ובאופן כזה שכל חוקר במאשימה יכול לפעול כראות עינו; חוקרות המאשימה שהגיעו למשרדי הנאשמת 1 טענו, כי מדובר בביקורת ואולם בפועל דובר בחקירה בעקבות הידיעה המודיעינית; במסגרת הביקורת נחקרה חשבת השכר בעניינים הנוגעים ישירות לאישומים המיוחסים לנאשמים כאשר בפועל תשובותיה היוו את הבסיס להגשת כתב האישום; לו ידע הנאשם 3, כי חקירת החשבת עשויה להפלילו הוא היה זכאי לדרוש ממנה שלא תמסור עדות או שתיוועץ לפני כן עם עורך דין ואולם החוקרת לא יידעה את החשבת או את הנאשם 3 בדבר זכויות בסיסיות אלו; משבחרה המאשימה לבדוק נתונים לגבי מספר כה גבוה של עובדים בנאשמות (22 עובדים- א.ש.ב) היא הגדירה מראש את התיק כתיק בעל חומרה יתרה; עיון באתר המאשימה מלמד, כי במקרים דומים נחקרו מספר קטן של עובדים ביחס למספר העובדים הכללי של אותו המעסיק ומכאן שהמאשימה נקטה באכיפה בררנית כלפי הנאשמים בתיק דנן; כמו כן, המאשימה נקטה באכיפה בררנית כלפי הנאשם 3 כאשר הגישה כתב אישום נגדו הגם שיש שני דירקטורים רשומים נוספים בנאשמת.

29. לטענת הנאשמים- יש לדחות על הסף את הטענה בעניין מספר העובדים שנדגמו שכן למאשימה עומדת חזקת התקינות המנהלית וההחלטה על המדגם נעשית על ידי מנהל תחום אכיפה פלילית כך שלא מדובר בשיקול דעת של כל חוקר אלא גורם אחד שהוא מנהל התחום; בכל מקרה טענת המאשימה כי הדגימה הגבוהה הביאה למספר רב יחסית של עבירות מלמדת

על שכך שהמאשימה עשתה עבודתה נאמנה; לא היה כל פגם או הטעייה בביקורת שערכה המאשימה לנאשמים כאשר המאשימה פעלה בהתאם להוראות הדין וסמכותה; החוקרת לא הזהירה את חשבת השכר שעה שלא הייתה חשודה; ככל והנאשם 3 היה מורה לחשבת לא לענות על השאלות ייתכן והוא היה עובר עבירה של הטרדת עד. הנאשם 3 הינו מנכ"ל בנוסף להיותו בעל מניות ולכן מצאה המאשימה להעמידו לדין הכל בהתאם למסד הראייתי אשר הצביע עליו כמנהל הנאשמת, כגורם אחראי ומנכ"ל הנאשמת ביחס לעבירה האמורה בכתב האישום; בכל מקרה, מדובר בסוגיה שעליה להתברר בשלב ההוכחות ולא בשלב זה של ההליך המשפטי.

דין והכרעה:

30. במקרה שלפנינו לאחר שעיינתי בטענות הצדדים לעיל ובשים לב לחזקת התקינות המנהלית העומדת למשיבה, אני סבורה כי יש להכריע בטענות אלו לאחר שמיעת הראיות בתיק. לא השתכנעתי שמדובר בטענות המצדיקות את ביטול כתב האישום בשלב מקדמי זה מטעמים הגנה מן הצדק, יצוין, כי ככל ובמסגרת שמיעת הראיות יתברר שנפלו פגמים בעניינים אלו הרי שניתן יהיה להתחשב בהם בשלב גזירת העונש.

סוף דבר,

31. הבקשה נדחית.

32. בהתאם למפורט בפרוטוקול הדיון מיום 9.6.2024, על הנאשמים להגיב בכתב לכתב האישום, עד ליום 23.12.2024.

33. דיוני הוכחות יתקיימו בתאריכים 18.6.2025 בשעה 13.00 וב-16.7.2025 בשעה 12.022.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ה, (10 דצמבר 2024), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] סעיף 2 למכתבו מיום 8.5.2024 של ב"כ המאשימה אל ב"כ הנאשמים- נספח א' לבקשת הנאשמים מיום 6.6.2024.

[2] סעיף 5 למכתבו מיום 22.5.2024 של ב"כ המאשימה אל ב"כ הנאשמים- נספח א' לבקשת הנאשמים מיום 6.6.2024.

[3] נספח י"ב לבקשת המבקשים מיום 6.6.2024.

[4] נספח ד לבקשת הנאשמים מיום 6.6.2024.

[5] ראה סעיף 49 לתגובת המאשימה.

[6] סעיף 3 למכתבו מיום 8.5.2024 של ב"כ המאשימה אל ב"כ הנאשמים- נספח א' לבקשת הנאשמים מיום 6.6.2024.

[7] ראה למשל סעיף 32 לתגובת המאשימה.

[8] ההתכתבות צורפה להודעת המאשימה מיום 10.11.2024.

[9] סעיף 35 לתשובת המאשימה מיום 1.8.2024.

[10] עפ"א (ארצי) 50688-01-15 **מדינת ישראל - רינה מגנצי**, מתאריך 25.7.2016.

[11] ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' ד"ר איתמר בורוביץ**, נט(6) 776 (2005) (**עניין בורוביץ**).

[12] עפ"א (ארצי) 16393-12-13 **מדינת ישראל משרד הכלכלה - אלירן דואב**, מתאריך 9.9.2015.

[13] רע"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' יוסי יוסף ורדי**, מתאריך 31.10.2018.

[14] **עניין בורוביץ**.

[15] **עניין בורוביץ**.

[16] נוהל אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל, מספר 03.300.166, שנכנס לתוקפו בפברואר 2014, "הגבלת משך חקירה נגד חשוד".

[17] נוהל אגף חקירות ומודיעין במשטרת ישראל, מספר 300.05.166, שנכנס לתוקפו בחודש יולי 2020, "הגבלת משך חקירה נגד חשוד".

[18] סעיף 92 לתשובת הנאשמים, מיום 6.10.2024.

[19] סעיף 93 לתשובת הנאשמים מיום 6.10.2024.

[20] ת"פ (אזורי חי') 54506-01-17 מדינת ישראל - גימנסיה - בתי ספר תיכוניים ע"ש גולדנר בע"מ, מתאריך 5.2.2018, ניתן על ידי כב' השופטת דניה דרורי.

[21] ת"פ (שלום ים) 56204-06-20 מדינת ישראל נ' שלמה אדרת גוליאן, מתאריך 11.11.2020.

[22] ת"פ (שלום ת"א) 5058-08-20 מדינת ישראל נ' אברהם דואונל, מתאריך 13.10.2021.

[23] ת"פ (שלום ב"ש) 22721-10-19 מדינת ישראל נ' פיצה זיוית פאי בע"מ, מתאריך 30.4.2022.